

[Christmas Møller.]

minister — ordnede Konflikten i April Maaned, var jo af tilsvarende Karakter som denne.

Naar vi da for vort Vedkommende skal tage Stilling til det Lovforslag, der her foreligger, vil vi først sige, at vi er enige i den Betragtning, at Samfundet kan ikke have nogen Konflikt paa dette Omraade. Det var ogsaa en Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde gældende. Nogen Konflikt vil vi ikke have, og det vil være rimeligt og naturligt paa samme Maade, som man gjorde i 1934 paa tilsvarende Omraader, og som man har gjort det 3 andre Gange i Fortiden, at søge Spørgsmaalet løst. Naar dette er sagt, er det ogsaa rimeligt og naturligt at sige, at det, der da bør kunne diskuteres i nogenlunde Frihed mellem Regeringen og Oppositionen, er Maaden, paa hvilken denne Konflikt skal bringes ud af Verden; den bør vi kunne tale om og drøfte sammen.

Regeringen har nu anvist een Vej, men i hvert Fald kan Voldgiftsrettens Vej jo ikke være ubehagelig for den højtærede Regering og dens Partier. Den gik den Vej af egen Drift, hvis jeg ikke husker forkert, i Slagterikonflikten i 1934. Den medvirkede til at vandre den Vej i 1936, og vi for vort Vedkommende mener, at Voldgiftsvejen her er den rigtige. Vi mener ikke, det kan være rimeligt og rigtigt, at Rigsdagen, som den højtærede Regering har foreslaaet det, skal tage Stilling i Enkelt-heder til Forligsmandens Forslag. Det er efter vor Opfattelse ikke Rigsdagens Sag. Jeg skal heller ikke komme ind paa at bedømme dette Lovforslag eller fremsætte rosende Udtalelser eller det modsatte, saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde. Der er efter vor Opfattelse mange Bemærkninger at gøre om hele Regeringens økonomiske Politik, hvor ogsaa Lønstigningen følger sig ind som et Led, men jeg forbeholder mig at vende tilbage til dette ved den afsluttende politiske Forhandling.

Vi synes ikke, at det kan være Opgaven for Rigsdagen paa den Maade at opheje til Lov Forligsmandens Forslag. Vi mener, saaledes som vi mente i Fjor og stillede Ændringsforslag derom, saaledes som vi mente det i 1936, og som vi sammen mente det i 1934 angaaende denne begrænsede Konflikt, at Voldgiftsrettens Vej vil være den rigtige.

Saaledes som man fra anden Side har medvirket hertil, har jeg i Dag et godt Haab om, at det ogsaa skal lykkes at faa et saa-

dant Forslag gennemført. Jeg har et godt Haab derom, siger jeg, ikke blot fordi man har medvirket til noget saadant tidligere, men fordi man ogsaa har Indtryk af, at Voldgiftstanken vinder frem — og jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister, som har haft saa megen Modgang, straalere som en nyslaaet Toskilling, det kan jeg saamænd godt unde ham, og jeg forstaar, at han altsaa vil medvirke til, at vi lader den komme et Skridt videre frem.

Den af Ingeniør Julius Madsen ud-kastede Tanke om en frivillig Voldgift tog man i hvert Fald paa med en vis Sympati, ikke blot af Høflighed, tror jeg, men ogsaa, fordi man virkelig havde Sympati for Tanken og saa, hvor det ellers bar hen. Man har endvidere i de allersidste Dage set, at Konflikt paa et andet Omraade skal løses ved, at der bliver nedsat en frivillig Voldgiftsret imellem Parterne. Jeg har virkelig grundet Haab om, at man ogsaa paa dette Omraade vil kunne gaa den Vej, som vi altsaa tidligere sammen med Partiet Venstre har peget paa, og som Regeringen ogsaa selv har været inde paa.

Det er jo fuldkommen klart og ligetil med de Vanskeligheder, der er for vort Hovederhverv og dettes Mangel paa Indtjeningsevne, at man fra Regeringens Side og fra Rigsdagens Side i det Øjeblik, man mod den ene Parts Vilje ophejrer det Mæglingsforslag, der har været stillet, til Lov, paatager sig ogsaa et meget stort Ansvar for selve den økonomiske Udvikling, der er inden for dette Erhverv, og i det Øjeblik man trods de Vanskeligheder, der foreligger, paalægger det paagældende Erhverv, Landets Hovederhverv og store Eksporterhverv, nye Byrder, mindre Indtægt, ja, saa kan det jo ikke være anderledes, end at hvis man vil gøre dette ved Tvang fra Statsmagtens Side, paatager man sig efter vor Opfattelse en meget stor Forpligtelse til da paa andre Omraader at søge at bedre Vilkaarene for det paagældende Erhverv.

Vi vil altsaa gaa ind i den Forhandling, som vi gaar ud fra der vil blive om Sagen paa normal Maade videre frem — med det Formaal, at Sagen løses hurtigt ud fra to Synspunkter: at Landet og Samfundet vil ingen Konflikt have, og derfor skal den løses, men at den skal løses paa tilsvarende Maade, som vi har løst tidligere Konflikter mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Rager: Da vi for ganske kort Tid siden stod over for Spørgsmaalet om Afgørelsen af Arbejdsfreden i den kommende Tid, da den store Konflikt truede, tror jeg, man fra alle